

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 20. september 2016 i sag nr. BS 9-2150/2015:

[Advokat A]

(selv)

mod

Advokatnævnet

(advokat Dorthe Horstmann)

Sagens baggrund og parternes påstande

Ved kendelse, afsagt den 14. september 2015, pålagde Advokatnævnet [advokat A] en bøde på 20.000 kr. for tilsidesættelse af god advokatskik.

[Advokat A] indbragte den 29. oktober 2015 Advokatnævnets kendelse for retten.

[Advokat A] har principalt påstået den ikendte bøde ophævet, subsidiært at bøden nedsættes til et mindre beløb.

Advokatnævnet har påstået stadfæstelse af Advokatnævnets kendelse.

Sagens oplysninger

Sagen er behandlet af tre juridiske dommere, jf. retsplejelovens § 12, stk. 3, nr. 1.

I Advokatnævnets kendelse hedder det blandt andet:

"...

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [advokat A], [bynavn].

Klagens tema:

[Klager], der havde rettet henvendelse til [retshjælp] i [bynavn], har klaget over, at [advokat A], der påtog sig at varetage hendes in-

teresser i forbindelse med ansøgning om lån til betaling af beboerindskud, har tilsidesat god advokatskik ved hans håndtering af sagen og ved ikke at tilbage-sende originale bilagretur.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 5. januar 2015.

Sagsfremstilling:

[Klager] har fremlagt uddrag af en kopi af en afgørelse fra [kommune] af 21. oktober 2014, hvorved kommunen meddelte afslag på hendes ansøgning om lån til betaling af beboerindskud.

[Klager], som har oplyst, at hun havde 4 uger til at klage over [kommunens] afgørelse, rettede herefter henvendelse til [retshjælp] i [bynavn], hvor [advokat A] lovede at bistå hende.

Af en udskrift af den sms- og mailkorrespondance, der var mellem parterne, fremgår det bl.a.:

[Klager] sendte den 19. november 2014 følgende sms til [advokat A]:

"Hej [advokat A], vi talte i sidste uge om en sag vedr.[boligselskab] og [kommune]. Er du venlig at ringe til mig på dette nr. På forhånd tak. De bedste hilsner [klager]"

[Advokat A] besvarede pr. sms den 25. november 2014:

"Jeg ringer i morgen."

Dagen efter, den 26. november 2014, skrev [advokat A] pr. sms:

"Jeg kæmper stadig med at finde mail(s) fra dig. Kan du give mig din mail adresse eller evt. sende den/dem igen til [mailadresse]. Så vender jeg omgående tilbage."

[Klager] sendte dagen efter, den 27. november 2014, sin mailadresse pr. sms til [advokat A], og den 3. december 2014 skrev hun følgende sms:

"Jeg har dags dato sendt dig en A4 konvolut med alle papir på bolig-selskab & [kommune] behandling af lånet."

[Advokat A] svarede den 4. december 2014 pr. sms:

”Jeg har fået den og læst det. Jeg ringer omkring kl. 17 i dag.”

Senere samme dag, den 4. december 2014, skrev [advokat A] fra adressen [mailadresse]:

*”vil du ringe til mig på
[telefonnummer]
[Advokatfirma]
[Advokat A] (H), [adresse]
[telefonnummer]”*

Den 9. december 2014 anmodede [klager] om at få sine papirer retur, idet hun i en sms skrev:

”Hørte Inter fra dig i weekenden ang. sagen eller i går som antaget. Jeg begynder at lede efter en advokat andet sted, deraf må jeg bede om alle papir du har modtaget retur til:

*[klager]
[...]
[...]*”

Senere samme aften anmodede hun pr. sms om, at ovenstående blev bekræftet, hvilket [advokat A] gjorde dagen efter, den 10. december 2014, pr. sms ved et ”ok”.

Den 16. december 2014 skrev [klager] følgende sms og e-mail, idet hun besvarede [advokat A]s e-mail af 4. december 2014 ([mailadresse]):

”Nu er det en uge siden og jeg har stadig ikke modtaget mine papirer retur. Nu vil jeg gerne bede om de bliver sendt på A-post – hurtigst muligt – tak.”

Den 17. december 2014 svarede [advokat A] pr. e-mail:

*”Jeg har svaret dig, at vi ikke kan se at haveandet en emails, du har sendt os. Dem vil du vel ikke have retur.
[Advokat A] (H)
[Advokatfirma]
[Adresse]
Tlf. Kontor [telefonnummer]
email: [mailadresse]”*

Samme dag svarede [klager] ligeledes pr. e-mail:

”Jeg har sendt med post en A4 konvolut med original papir, du skrev du

havde modtaget. Dem har jeg ikke fået retur som du har givet samtykke på sidste tirsdag...?? De er stadig ikke modtaget”

Den 3. januar 2015 skrev [klager] følgende sms:

”[Advokat A] du har stadig ikke sendt mine papirer. Advokatnævnet er kontaktet mht. din manglende håndtering. De sociale myndigheder bliver nu yderligere oplyst og aviserne også kontaktede”

[Advokat A] svarede pr. sms [dato ukendt]:

”Jeg har brugt mange dage på at lede efter de papirer du påstår at have sendt. Uden held. Vil du være så venlig at sende mig den mail, hvor jeg efter din opfattelse anerkender at have fået de originale papirer? Heller ikke den har jeg kunnet spore. Og tak fordi du gider bruge din tid på at svine mig til på trustpilot og nu åbenbart også steder. Hvad skal jeg gøre? Hvad er det for nogle papirer og kan de ikke fremskaffes igen?”

[Advokat A]. [mailadresse]”

[Klager] svarede pr. sms [dato ukendt] med at henvise til sin sms af 27. november 2014 med sin e-mailadresse og parternes sms'er af 3. og 4. december 2014, og fortsatte:

”Du kan TYDELIGT SE du har bekræftiget modtagelsen af denne konvolut! Jeg skrev den 3-12 den var afsendt det er omkring 60 originale papirer du har smidt væk!!!! Den 4-12 bekræfter du modtagelse samt du vil læse igennem og vende tilbage!! Var du stangstiv den dag den 4-2 da du skriver du har modtaget og vil vende tilbage eller er det for sjovt. [...] Om de kan fremskaffes er irrelevant – du har stadig sløset med mine personlige oplysninger – sæt de er faldet i forkerte hænder pga dine lemfældigheder samt pga dig har jeg nu mister klagefrister på behandling af min sag. [...]”

[Advokat A] svarede pr. sms [dato ukendt]:

”Ok. Det giver mig i det mindste en mulighed for at prøve igen at spore konvolutten med indhold.

[Advokat A]. [mailadresse]”

[Klager] sendte herefter følgende sms [dato ukendt]

”Sporet hvordan nå den er sendt med posten og ikke mail [advokat A]!!!!”

[Advokat A] svarede pr. sms [dato ukendt]:

Jeg har nu med din hjælp fundet papirerne. Til hvilken adresse skal jeg sende dem på mandag?

[Advokat A]. [mailadresse]”

[Klager] svarede [dato ukendt]

”Imponerende – A-prioritering i og med det er gået over en måned!!!

[klager]

[vej]

[...]”

[Advokat A] besvarede ved en sms [dato ukendt]:

”Du har ingen grund til at være imponeret. Det er mig der siger undskyld. Men jeg kunne måske have undværet en beskyldning fra dig om at være ”stangstiv” Og giv mig venligst din adresse.

[Advokat A]. [mailadresse]”

[Klager] svarede ved sms [dato ukendt]

”Hvis du læser den sidste besked, vil du til din overraskelse se hvad der står. Nemlig min adr!!!!”

[Advokat A] svarede herefter pr. sms [dato ukendt]:

”ok.

[Advokat A]. [mailadresse]”

Den 4. januar 2015 klagede [klager] til Advokatnævnet, og efter at være blevet gjort bekendt med dette sendte [advokat A] den 10. januar 2015 sagens bilag til [klager] fra mailadresse ”[mailadresse]” og skrev i den anledning bl.a.:

”Du har nu fået dine papirer, efter du har givet mig de relevante oplysninger til at finde dem.

Du har klaget over mig til Advokatnævnet.

Jeg vil gerne høre om du opretholder klagen. Det kan du naturligvis vælge at gøre. Mit svar til nævnet vil være, at jeg har behandlet sagen som daglig leder af [retshjælp] og ikke i min egenskab af (også) at være advokat.

Advokatnævnet kan ikke behandle sager om advokater, der optræder

udenfor advokatvirksomheden, medmindre det handler om ”økonomiske forhold.” Retsplejelovens § 126, stk. 4.

Du har oprindeligt rettet henvendelse til [retshjælp], som yder GRATIS retshjælp, og du har aldrig været klient i advokatfirmaet. Selvom du har fået korrespondance med min advokatmail. Men aldrig noget på brevpapir fra advokatfirmaet. Simpelthen fordi du fik mit private telefonnummer oplyst på retshjælpen. Det kommer efter min erfaring med dig ikke til at ske igen. Du kan selvfølgelig klage til min bestyrelse i Retshjælpen, hvis du ønsker det. Jeg giver dig adresser.

Med venlig hilsen

[Advokat A]” ...”

[Advokat A] har oplyst, at [klager] har bekræftet at have fået papirerne.

[Advokat A] er daglig leder og bestyrelsesformand [retshjælp] og har advokatvirksomheden [advokatfirma].

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [advokat A] har tilsidesat god advokatskik ved ikke at behandle hendes sag og ikke inden for rimelig tid returnerede de bilag, hun havde sendt ham. Hun har desuden gjort gældende, at [advokat A] ikke har behandlet hendes bilag forsvarligt, idet der ses at være spildt kaffe på flere af bilagene.

[Klager] har til støtte herfor særligt gjort gældende, at klagefristen til [kommune] for længst er overskredet, og at hun nu må prøve at finde en anden advokat.

Indklagede:

[Advokat A] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at han har behandlet sagen som daglig leder [retshjælp] og ikke i sin egenskab af (også) at være advokat. [Advokat A] har i den forbindelse anført, at Advokatnævnet ikke kan behandle sager om advokater, der optræder uden for advokatvirksomheden, medmindre det handler om ”økonomiske forhold”, jf. retsplejelovens § 126, stk. 4.

[Klager] har oprindeligt rettet henvendelse til [retshjælp], som

yder gratis retshjælp, og hun har aldrig været klient i advokatfirmaet, selvom hun har fået korrespondance med hans advokatmail, men hun har aldrig fået noget på brevpapir fra advokatfirmaet.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Korrespondancen mellem parterne har primært været på sms men også pr. e-mail fra en e-mailadresse tilknyttet [advokat A]s advokatvirksomheden, og [advokat A] har i sin korrespondance anvendt sin advokattitel. Forholdet i sagen skal derfor bedømmes efter retsplejelovens § 126, stk. 1, hvorefter en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik. Det ændrer ikke herpå, at [klager] rettede henvendelse til [advokat A] i [retshjælp], som yder gratis retshjælp, og hvor [advokat A] er daglig leder.

Advokatnævnet finder, at der ikke er grundlag for i vurderingen af [advokat A]s adfærd i denne sag at tage særligt hensyn til, at klientforholdet er opstået ved [klagers] henvendelse til [advokat A] i [retshjælp].

Advokatnævnet finder, at [advokat A] ved ikke på tilstrækkelig vis at have varetaget [klagers] interesser – herunder ved ikke inden for rimelig tid at returnere de bilag, [klager] havde sendt til ham – har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Advokatnævnet har tidligere ved kendelse af 31. oktober 2014 tildelt [advokat A] en bøde på 10.000 kr. for at have tilsidesat bestemmelser i klientkontovedtægten omkring bogføring.

Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [advokat A] en bøde på 20.000 kr. ...

Herefter bestemmes:

[Advokat A] pålægges en bøde til statskassen på 20.000 kr.
..."

[Klager] anførte blandt andet i sin klage til Advokatnævnet følgende:

"...

Jeg synes det er direkte uansvarligt måde [advokat A] behandler min sag på. Jeg havde skrevet en klage til [kommune] om deres afgørelse på afslaget, herfra havde jeg fire uger til at klage yderligere, det var bl.a. her [advokat A] skulle have hjulpet mig. Nu er de fire uger for længst gået, og jeg står stadig sammed sted, hvis ikke værre..."

[Advokat A] har under hovedforklaringen forklaret blandt andet, at han i 2012 stiftede [retshjælp], hvor han frem til 2015 var bestyrelsesformand og daglig leder. [Retshjælp] er 100 procent finansieret af Justitsministeriet og havde fra begyndelsen kontorfællesskab med hans advokatfirma, [advokatfirma], som på det tidspunkt havde kontor på [adresse]. Der er tale om en utraditionel retshjælp i den forstand, at retshjælpen er særligt gearet til at hjælpe socialt udsatte, og retshjælpen opererede derfor via telefonrådgivning mod sædvanligt personlige henvendelser.

Retshjælpen havde fået bevilget 60 mobiltelefoner, som var placeret hos socialt udsatte, så de kunne ringe til retshjælpen uden omkostninger. Han betjente telefonen hos [retshjælp] dagligt mellem kl. 10.00 og kl. 14.00, og var advokat i sit advokatfirma resten af tiden. På et tidspunkt flyttede [retshjælp] til lokaler på [adresse], og advokatkontoret flyttede til lokaler i [adresse]. Han husker ikke præcist, hvornår det skete, men det var før november 2014, hvor [klager] ringede til [retshjælp] vedrørende et afslag på lån til indskud til en bolig. Der var tale om en rutinesag, som han behandlede rutinemæssigt ved at bede om at se afslaget.

Når han i en sms til [klager] den 4. december 2014 kl. 15.22 skriver, at "Jeg har fået den og læst det", henviser han til den sms, han dagen før havde fået fra [klager] og læst, men ikke den konvolut hun skrev, hun havde sendt. Den havde han nok ikke fået på det tidspunkt. Han husker ikke, hvornår han fandt konvolutten, som blev væk på et tidspunkt. [Klager] bad den 9. december 2014 om at få sine papirer retur. Han bekræftede at have modtaget hendes anmodning. Det medførte en større eftersøgning. Det er sjældent, at retshjælpen modtager papirer fra retshjælpens klienter. Alle folk var involveret i eftersøgningen både på retshjælpen, på advokatkontoret og i hans private hjem, men de fandt den ikke i første omgang. Han indtog derfor den holdning, at informationerne nok var sendt via e-mail eller sms. Han havde på det tidspunkt slettet sms-korrespondancen med [klager] fra sin telefon, da det var hans private telefon. Han mener, at han ringede til [klager], som anført i sms'en af 4. december 2014, men han fik vist ikke fat i hende. Alle kan søge hans private telefonnummer frem, da det ikke er hemmeligt. Han har en autosignatur på sin telefon, hvor er anført "[advokat A]" og hans mailadresse "[mailadresse]". Signaturen kommer automatisk frem,

men kan selvfølgelig slettes manuelt.

Da [klager] ikke fik sine papirer, klagede hun til hovedkontoret. Alle kendte til sagen, da det heldigvis ikke er hver dag, de forputter en sag. Omsider dukkede konvolutten op inde i en anden sag. Han husker ikke, om den anden sag var en sag fra [retshjælp] eller fra advokatkontoret.

Konvolutten blev fundet med [klagers] hjælp, da hun senere oplyste ham, hvornår konvolutten var sendt til ham, men han husker ikke, hvordan de fandt den. Han puttede bare konvolutten i en ny kuvert og sendte den retur til [klager]. Det er [klager], der gang på gang har kontaktet ham via sms, og hun har også svinet ham til på Trustpilot. Hun var nok med rette sur over, at han ikke kunne finde hendes papirer, men da hun sendte dem til ham, var klagefristen jo allerede udløbet. Han tror ikke, det er rigtigt, når [klager] i klagen til Advokatnævnet har anført, at hun havde en yderligere frist på 4 uger. Det undrede ham ikke, at hun sendte ham papirerne efter klagefristens udløb, da det ikke er usædvanligt. Han nåede ikke at reagere på papirerne, før hun blev sur.

Telefonnummeret "[...]" er telefonnummeret til hans advokatkontor. Han ved ikke, hvorfor han i e-mail af 4. december 2014 fra sin advokatmail skrev sit advokatkontors adresse og telefonnummer, men han sad jo begge steder. [Retshjælp] har også en mailadresse. [Klager] kunne ikke have fået den opfattelse, at hun korresponderede om sagen med en advokat, og hun var ikke oprettet som klient på hans advokatkontor. Det er [klager], der konsekvent har skrevet til hans telefon. Han vil medgive, at det i sms-beskeder er anført, at han er advokat, og at han har sendt en mail med advokatkontorets oplysninger. Han ved ikke, om det var den 10. januar 2015, han sendte papirerne retur, men det var i hvert fald efter nytår. Han ved ikke, om [klager] på det tidspunkt allerede havde klaget til Advokatnævnet.

[Advokat A] kan i øvrigt bekræfte rigtigheden af sagsfremstillingen i Advokatnævnets kendelse af 14. september 2015.

Retten har afslået en anmodning om udsættelse af hovedforhandlingen på vidneindkaldelse af [klager], idet det beroede på [advokat A]s egne forhold, at [klager] ikke var indkaldt til hovedforhandlingen i rette tid.

Parternes synspunkter

[Advokat A] har gjort gældende, at forholdet ikke skal behandles efter § 126 stk. 1, idet han i den pågældende sag ikke har optrådt som advo-

kat, men behandlet sagen i retshjælpens regi. Han er derfor ikke underlagt andre pligter end dem, der fremgår af retsplejelovens § 126, stk. 4. Han har under de givne omstændigheder ikke handlet i forhold af økonomisk art og eller udvist en adfærd der er uværdig for en advokat. De pågældende bilag blev sendt tilbage inden for rimelig tid efter at det med [klagers] hjælp var muligt for retshjælpen at finde frem til dem. [Klager] havde kontaktet retshjælpen og sendte sine bilag til retshjælpen. Hun har ikke haft nogen berettiget forventning om, at han i den pågældende sag handlede som advokat.

Advokatnævnet har gjort gældende, at det ved bedømmelsen af [advokat A]s handlemåde i første række er afgørende, om [advokat A] i forhold til [klager] har optrådt som advokat. [Advokat A] har i hvert fald i noget af korrespondancen med [klager] anvendt sin titel som advokat og har benyttet advokatvirksomhedens mailadresse og har henvist til advokatvirksomhedens telefonnummer. [Advokat A] har følgelig handlet inden for sin virksomhed som advokat og har over for [klager] optrådt som advokat. Den omstændighed, at [klager] indledningsvist havde henvendt sig til [retshjælp] og sendt bilag til denne, kan ikke gøre nogen forskel i vurderingen af, hvorvidt [advokat A] i det videre forløb har optrådt som advokat. [Advokat A] har bibragt [klagers] opfattelsen af, at hun korresponderede med en advokat, og [advokat A]s adfærd skal følgelig bedømmes efter reglen i retsplejelovens § 126, stk. 1. [Klager] fik og havde en berettiget forventning om, at [advokat A] ville bistå hende i sagen, og han har ikke med fornøden hurtighed og omhu varetaget hendes interesser. Det er ikke stemmende med en advokats forpligtelser at bruge en måned til at tilbagesende de akter, som [klager] havde fremsendt, og [advokat A] har ved sin adfærd tilsidesat god advokatskik.

Rettens begrundelse og resultat

Det må som anført i Advokatnævnets kendelse lægges til grund, at [klager] rettede henvendelse til [retshjælp] i [bynavn] i anledning af, at hun havde modtaget en afgørelse fra [kommune], som hun ikke var tilfreds med. Det er ikke nærmere oplyst, hvorledes hun kom i kontakt med [advokat A], som efter kendelsen lovede at bistå hende. [Advokat A] besvarende (først) [klagers] sms af 19. november 2014 ved sms af 25. og 26. november 2014. I den sidstnævnte sms bad han [klager] om at sende en mail til "[mailadresse]". Den 3. december sendte [klager] en A4 konvolut "med alle papirer", men det er ikke oplyst, til hvilken adresse konvolutten blev sendt, men den blev efter [advokat A]s forklaring fundet på advokatkontoret. I en mail af 4. december 2014 bad [advokat A] om en

opringning og underskrev sig med "[advokatfirma] [advokat A] (H)" med angivelse af advokatkontorets adresse. Den 9. december 2014 bad [klager] om at få sine papirer tilbage og rykkede [advokat A] den 16. december. [advokat A] svarede dagen efter i en mail, hvor han underskrev sig med "[advokat A]" og anførte de oplysninger, som også fremgik af mailen af 4. december 2014. I 4 sms'er af ukendt dato til [klager] underskrev [advokat A] sig med eget navn og "[mailadresse]"

Det fremgår af [advokat A]s mail af 10. januar 2015 til [klager], at retshjælpens mailadresse var "[mailadresse]"

Advokat [advokat A] har i sin korrespondance med [klager] anvendt sin advokattitel og anført advokatkontorets mailadresse. Han har ikke på noget tidspunkt anført, at han korresponderede på retshjælpens vegne. Først i mailen af 10. januar 2015, hvor [klager] havde klaget til Advokatnævnet, benyttede han retshjælpens mailkonto og anførte, at hun aldrig havde været klient på hans advokatkontor.

Retten tiltræder derfor, at [advokat A] i sin korrespondance med [klager] har optrådt som advokat, og at hans handlemåde derfor skal bedømmes efter retsplejelovens § 126, stk. 1. Det tiltrædes endvidere, at advokat [advokat A] har tilsidesat god advokatskik ved først den 10. januar 2015 og dermed ikke inden for rimelig tid at have sendt [klagers] bilag tilbage.

Endelig tiltræder retten udmålingen af bøden, der er sket under henvisning til, at [advokat A] tidligere er pålagt en bøde.

Advokatnævnets påstand om stadfæstelse af Advokatnævnets kendelse tages derfor til følge.

Efter sagens udfald skal [advokat A] betale sagsomkostninger til Advokatnævnet til dækning af nævnets udgifter til advokat. Efter sagens forløb og omfang fastsættes beløbet skønsmæssigt til 15.000 kr.

Thi kendes for ret:

Advokatnævnets kendelse af 14. september 2015 stadfæstes.*)

Inden 14 dage skal [advokat A] i sagsomkostninger til Advokatnævnet betale 15.000 kr.

Poul Holm Mette Helby Jensen Tine Børsen Smedegaard

*) Berigtiget i medfør af retsplejelovens § 221, stk. 1, således at "frifindes" er erstattet med "Advokatnævnets kendelse af 14. september 2015 stadfæstes".

Retten i Aarhus den 26. september 2016

Poul Holm

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Aarhus , den 27. september 2016.

Tine Freese Hansen, kontorfuldmægtig

DOM

afsagt den 23. februar 2018 af Vestre Landsrets 6. afdeling (dommerne Lars E. Andersen, Lis Frost og Jens Hartig Danielsen) i ankesag

V.L. B-0140-17

[Advokat A]

mod

Advokatnævnet

(advokat Dorthe Horstmann, Viborg)

Retten i Aarhus har den 20. september 2016 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. BS 9-2150/2015). Appellanten, [advokat A], har med Procesbevillingsnævnets tilladelse af 30. december 2016 indbragt byrettens dom for landsretten

Påstande

For landsretten har appellanten, [advokat A], nedlagt påstand om, at bøden ophæves, subsidiært at han tildeles en irettesættelse, mere subsidiært at bøden nedsættes til et beløb, der er mindre end 20.000 kr.

Indstævnte, Advokatnævnet, har påstået dommen stadfæstet.

Supplerende sagsfremstilling

Af [klagers] mail af 4. januar 2015 til Advokatnævnet med klage over [advokat A] fremgår bl.a. følgende:

”Jeg synes det er direkte uansvarligt måde [advokat A] behandler min sag på. Jeg havde

skrevet en klage til [kommune] om deres afgørelse på afslaget, herfra havde jeg fire uger til at klage yderligere, det var bl.a. her [advokat A] skulle have hjulpet mig. Nu er de fire uger for længst gået og jeg står stadig samme sted, hvis ikke værre. Er nu i færd med at finde et andet advokatselskab til, at varetage min sag og håbe på der kommer styr på det på sigt trods klagefristen overskrevet. ”

Forklaringer

[Advokat A] har afgivet supplerende forklaring for landsretten. Der er endvidere afgivet forklaring af [klager].

[Advokat A] har supplerende forklaret, at han i marts 2017 har deponeret sin bestalling.

De ansatte på retshjælpen og i hans advokatfirma iværksatte en eftersøgning af [klagers] papirer dels på retshjælpen, dels på advokatkontoret, og han selv foretog også en eftersøgning på sin bopæl. Efter en måneds tid blev papirerne, der ved en fejl var blevet lagt ind i en anden sag, fundet. Han husker ikke, om det var ham selv, der fandt papirerne, eller om det var en anden, og han husker heller ikke, om den sag, papirerne blev fundet i, var en sag på retshjælpen eller en sag på advokatkontoret. Han læste ikke papirerne, men puttede dem i en anden kuvert og returnerede dem til [klager]. Det var i januar 2015.

Han gav [klager] sin advokatmailadresse for at kunne følge med i sagen, og fordi han kun var på retshjælpen 2 timer om dagen. Han kan ikke svare på, om [klager] har opfattet ham som advokat. Hun har svinet ham til på Trustpilot.

[Klager] har forklaret, at hun den 9. oktober 2017 blev indkaldt til at møde i landsretten. Hun blev ikke indkaldt til at møde i byretten. Hun ringede i november 2014 til en advokathjælp, som hun havde fundet på nettet i anledning af, at [kommunen] havde givet afslag på lån til boligindsud på godt 60.000 kr. Der var en klagefrist på 4 uger, og hun ville gerne have advokathjælp til sagen. Hun talte med [advokat A], og han påtog sig sagen. Advokaten bad hende om at fremsende sagens dokumenter til ham, og det gjorde hun. Det kan godt passe, at hun sendte papirerne med post den 3. december 2016.

Hun husker ikke til hvilken adresse. Den 16. december fik hun en sms om, at han havde modtaget papirerne og ville vende tilbage. Hun opfattede sms'en på den måde, at han havde fået papirerne og havde læst dem. Hun går ud fra, at det var advokaten, der oplyste hen-

de om telefonnummer [...]. Hun fik papirerne retur i en konvolut. De var krøllede og med kaffepletter.

Hun havde behov for advokatbistand, og hun opfattede [advokat A] som advokat. Hun så på nettet, at han var advokat og højesteretssagfører, og det var også derfor hun klagede til Advokatnævnet over ham, da hun ikke fik sine papirer tilbage, og da han ikke gjorde noget ved sagen.

Procedure

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter de foreliggende oplysninger kan det ikke lægges til grund, at konvolutten med [klagers] papirer har været bortkommet for [advokat A]. Det er i øvrigt uafklaret, hvor konvolutten blev fundet. Med disse bemærkninger og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, tiltræder landsretten, at [advokat A] har tilsidesat god advokatskik, og at der som følge heraf er udmålt en bøde på 20.000 kr.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Efter sagens udfald sammenholdt med parternes påstande skal [advokat A] betale sagsomkostninger for landsretten til Advokatnævnet med i alt 15.000 kr. ekskl. moms til udgifter til advokatbistand.

Landsretten har ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på sagens karakter og udfald.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

[Advokat A] skal betale sagens omkostninger for landsretten til Advokatnævnet med 15.000 kr.

Det idømte skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Lars E. Andersen

Lis Frost

Jens Hartig Danielsen

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 23. februar 2018

Helle H. Nielsen

sektionsleder